

LGBT-ismul va fi moartea Occidentului?

🕒 Acum 7 ore   👁 310 Vizualizari   📖 13 Timp de citire

Boală de moarte a unui Occident ce nu este cazul să fie confundat cu Europa greco-romană și iudeo-creștină, LGBT-ismul a invadat televiziunile, școlile, presa, universitățile, bisericile, întreaga societate vest europeană, nord americană, australiană și alte zone întinse din Asia și America.

LGBT-ismul = emanație patogenă iudeo-anglo-saxonă

Ideologia, organizațiile și mișcările subversive LGBT au apărut și s-au dezvoltat mai ales în țările iudeo-protestante, anglo-americane, pe terenul feminismului și al teoriei genurilor flotante. Vreme de secole, feminismul, homosexualismul, transgenismul nu s-au putut impune în țările creștine, adepți ale vechiului patriarhat, supuse autorității clerului, a prinților unși de biserică, legilor scrise și celor nescrise.

Către sfârșitul secolului al XIX-lea, mișcarea englezească a sufragetelor, cea americană în jurul pilulei contraceptive, matriarhatul identitar suedez au constituit focarele de plecare ale unui feminism greu acceptabil de protestantismul misogin al călugărilor despopiți Luther, Zwingli, Calvin și alții. Suprimarea căsătoriilor de tip creștin care recunoșteau, cel puțin în principiu, dreptul femeii de a-și alege viitorul soț, a fost una dintre primele preocupări ale protestantismului.

Începuturile modernismului au marcat pierderea de către femei a pedestalului lor medieval, aproape îngeresc. Răspândirea tiparnițelor a ușurat lectura Bibliei și acceptarea Evei ca pereche lumească a lui Adam, rezultatul fiind nu vechiul paternalism greco-roman, ci unul în care Sfânta Fecioară creștină este detronată, coafată și cosmetizată de Eva modernă. Cu timpul, protestantismul a banalizat și compromis elementele matriarhale ale creștinismului medieval, bazat pe aureola de o mie de ani a Sfintei Fecioare, învățații catolici și mase tot mai largi devenind sensibile la fenomenul transgenismului și transexualismului, vreme îndelungată respinse de creștinism. Treptat, de la industria sacră a eunucilor catolici sau bizantini, de la castrarea copiilor, pentru

obținerea efectelor vocale cunoscute, s-a ajuns la sterilizările băbești, inițial, apoi la cele științifice, eugeniste, de la începutul secolului XX, practicate mai ales împotriva violatorilor din țările protestante. Într-un cuvânt, de

Această evoluție a protestantismului a fost mai evidentă decât cea a iudaismului, de unde pornise, căci acesta de pe urmă a precedat și influențat lumea creștină, în tot ce ține de feminism, LGBT-ism, alte aberații sau vicii sexuale. Feminismul iudaic a fost foarte activ în prima jumătate a secolului XX, mai ales în iudaismul liberal, tot mai opus celui ortodox.

În 1946, tradiția iudaică modernistă massorti revoluționează cartea rugăciunilor jidovești (Siddour). Un exemplu: rugăciunea „Mulțumesc, Doamne, că nu m-ai făcut femeie” (Shelo Asani Eisha) devine „Mulțumesc, Doamne, că m-ai făcut liber”¹. În 1970, Trude Weiss-Rosmarin publică broșura The Unfreedom of Jewish Women (Întemnițarea Jidoavcelor), iar evreica ortodoxă Rachel Adler publică articolul «The Jew Who Wasn't There: Halacha and the Jewish Woman» (Jidanul ce nu era acolo: Halacha și femeia iudaică).

În acest articol, Rachel Adler reproșează rabinilor că abordează statutul jidoavcelor ocolind Halacha (legea jidovească) cu interpretări alese din Midrashim (texte exegetice ale Thorei) și din Agadot (Învățăături tradiționale non legislative), care nu reflectă modul în care este necesar să se comporte femeia după legea iudaică.

După Rachel Adler, „Problema noastră principală este că legea iudaică ne consideră jidoavce marginale (peripheral Jews), plasându-ne în categoria ce include femeile, copiii și sclavii cananeeni. Membrii acestei categorii sunt excluși de la cele veridice, autentice, care intervin în situații precise (Kiddushin, 29a)”. Rachel Adler insistă și explică: poruncile discutabile (mitzvot), ce privesc femeile, sunt strâns legate de obiecte și obiective fizice, ceea ce arată că iudaismul identifică femeile cu gashniut (materia fizică) iar pe bărbați cu ruchniut (spiritul, spiritualitatea). Rachel Adler trage concluzia: „Autorii Talmudului consideră că spiritul feminin este frivol, dominat de pofte sexuale nepotolite” (Kiddushin 80b: La femei, facultățile intelectuale contează puțin). În același sens, Mișna Ketubot 5, 5 stipulează că dacă nu este pusă la muncă, și nu este strict supravegheată, orice femeie este adulteră din principiu.

Din punct de vedere spiritual, orice obiect material sau orice experiment material poate fi pătruns de un scop spiritual; invers, tot ce este strict material, fără nimic spiritual în el, reprezintă o amenințare. Se înțelege: Talmudul și Kabbala consideră că femeia este, pe jumătate, o ființă demoniacă.

Ca multe alte curente iudeo-jidovești, feminismul jidănesc a depășit stricta comunitate iudeo-jidovească, însinuându-se în competiția dintre sexe și în toate cele omenești. Printre figurile feministe consacrate, printre homosexuali și reprezentanții teoriei genurilor, întâlnim numeroși jidovi și jidoavce, precum Paulina Permuter Steinem (1864-1940), Gloria Steinem (născută în 1934), Ruth Bader Ginsburg (1933-2020), Judith Butler, feministă, lesbiană emerită, cu o bună educație religioasă, autoare a unor lucrări de teoria genurilor și paternitatea homosexuală.

Marile feministe jidoavce sunt intervertite, homofile, aproape fără excepție homosexuale înfierbântate.

De la feminism la teoria genurilor

Din Știința timpului francez (Mai 1999) - feminismul, homosexualitatea și transsexualitatea din secolul

homosexualismul trecând din domeniul privat în cel public. Foarte curând, jidovii homosexuali au făcut pe rața așa-numitul coming out, adică dezvăluirea homosexualității lor, ținută secretă până atunci. Coming out-ul sexual a fost urmat de cel al drogurilor, pedofiliei, pedocidiei.....

Coming out s-a pus în practică prin înființarea multor asociații de homosexuali revoluționari, ecologiști, creștini, nu în ultimul rând sinceri „prieteni a lui Hristos”. Nu întâmplător, spun homosexualii, Hristos a avut numai apostoli, nicio apostoliță! În 1977, comunitatea jidovilor din Franța se îmbogățește cu asociația Beit Haverim (Casa prietenilor), sub-intitulată Grupul jidănesc Gay și Lesbian din Franța. Pentru prima oară, după multe secole, francezii încep să deschidă ochii, constatând că iudaismul și homosexualitatea merg de mână, că nu este vorba de două identități diferite, cum cred unii, ci de una și aceeași Mărie, cu altă pălărie. Foarte curând, mare parte din opinia publică franceză a înțeles că iudaismul și homosexualismul s-au întrepătruns² chiar de pe vremea Sodomei și a Gomorei.

Mai aproape de zilele noastre, mișcarea LGBT (lesbiene, gay, bisexuali, trans³) este condusă pe față de personalități jidovești, ca și mișcările feministe și homosexuale, acestea semănând între ele ca picăturile de apă, uneori ca cele de smolă, când e vorba de vrednicii homosexuali africani. Ziarul on line Times of Israel a consacrat un articol acestui subiect „Nouă militanți jidovi ce merită să fie cunoscuți – De la Stonewall la Curtea Supremă, jidovii americani sunt în prima linie a apărătorilor drepturilor LGBT”⁴.

Printre aceste personalități emblematică întâlnim pe Evan Wolfson, avocat evreu cunoscut ca mare arhitect al mișcării pentru „căsătoria homosexuală”.

În 1983, ca student la Harvard, Wolfson a scris o teză despre «Bazele legale ale căsătoriei persoanelor de același sex», înainte ca subiectul acesta să fie considerat cu atenția cuvenită de către guverne și cu toată iubirea creștinească de către Biserică, inclusiv înalta binecuvântare a Suveranului Pontif.

Foarte curând, cartea «De ce este importantă căsătoria: America, egalitatea și dreptul homosexualilor la căsătorie» l-a propulsat pe Evan Wolfson pe lista TIMES a celor mai influente o sută de personalități din lume.

Fondat de Evan Wolfson, în 2003, ONG-ul Freedom to Marry (Libertatea căsătoriei) a fost considerat principalul agent care a influențat decizia din 2015 a Curții supreme americane privind protejarea căsătoriei homosexuale în fiecare stat american.

Scriind această carte, strategia lui Wolfson a constatat în schimbarea modului general de considerare a căsătoriei, reușind să convingă lume și țară că și „căsătoria homosexuală” este un drept, ca orice căsătorie, și ar fi necesar și ea să fie protejată prin constituție.

leșită dintr-o familie de emigranți jidovi, Edith Windsor⁵ a fost o ardentă militantă a drepturilor LGBT și principala reclamantă în afacerea Statele Unite contra Windsor, care în 2013 a anulat articolul 3 al legii Defense of Marriage Act, care limita căsătoria la persoanele de sex diferit. Această decizie a contribuit la

extinderea până la privilegiu a drepturilor și a avantajelor cuplurilor de același sex⁶. Edith Windsor a fost membră a sinagogii non confesionale Congrégation Beit Simchat Torah, considerată cea mai mare sinagogă

în ce privește teoria genului, deși rădăcinile acestora provin din mitologia greacă, neoplatonism și anumite curente mistice deviante, ea a fost elaborată de unele medii universitare⁸ în cursul secolului al XIX-lea.

Fiu al unui pastor luteran, cu studii de Teologie și Drept la Göttingen, Karl Heinrich Ulrichs (1825-1895) este homosexualul german care a reușit să introducă teoria genurilor în lumea academică.

Psihologul și sexologul neo zeelandez John Money (1921-2006), membru al sectei creștine «Frații din Plymouth», a dezvoltat teoria genurilor a lui Ulrichs, introducând noțiunea de „rol al genului”, conform căreia rolul bărbatului sau al femeii nu depinde de natura biologică a acestora ci de sensul, comanda sau așteptarea socială. John Money a fost profesor de pediatrie la Universitatea Johns Hopkins (Baltimore, SUA), membru al departamentului Comportamente sexuale (Sexual Behaviors Unit), care a lansat chirurgia schimbării sexelor.

În decada 1960, John Money a efectuat „operația de schimbare a sexului” băiețelului David Reimer, în vârstă de 22 de luni. Deși „operația a reușit”, David Reimer nu s-a considerat niciodată fată. La 15 ani, el a vrut să își recapete identitatea masculină, publicând trista lui poveste, pentru a descuraja schimbările sexuale viitoare. Mai târziu, la vârsta de 38 de ani, David Reimer s-a sinucis⁹.

O altă figură LGBT este psihiatrul și psihanalistul Robert Stoler (1925-1991), născut la New York, într-o familie de emigranți evrei din Rusia. În 1954, Robert Stoler a înființat Centrul de Studii a Identității Sexuale – Gender Identity Research Clinic. Stoler este cel ce a lansat noțiunea de gender (gen), care ar desemna sentimentul de identitate sexuală prin opoziție la sexul clar, efectiv, incontestabil, care definește organizarea anatomică a diferenței dintre masculin și feminin. Stoler este precursorul studiilor contemporane asupra genului (gender studies).

Nihilism sexual și criză de civilizație

Neo-feminismul este legat direct de trans-sexualism și conduce la indeterminism sexual, adică la nihilismul pe care mulți îl numesc demența mișcării feministe ce dorește mult mai mult decât abolirea opresiunii femeilor. Fără să o spună cu tărie, feminismul umărește desființarea prin lege a sexualității și rolului sexelor. În viitor, persoanele ce vor dori să rămână însărcinate se vor prezenta la Centrele speciale de însămânțare omenească, care vor fi înființate pe lângă toate primăriile.

Visul celor mai democrate și avansate feministe este societate androgină, fără gen, nu însă și fără sex. Dimpotrivă, feministele progresiste vor un sex cât mai burzuluiit, o societate în care anatomia nu va mai juca niciun rol, fiecare urmând a face sex cum îl va tăia capul, fără ca vreun organism social să supravegheze cine cu cine face sex și în ce fel,¹⁰ cât timp etc. Așa crede Gayle S. Rubin, mare feministă jidoavcă americană, prima antropoloagă ce a utilizat termenul de gen.

O bună parte din omenire nu și-a pierdut încă rațiunea și înțelege că aceste teorii sunt simple fantasmagorii, fără vreo bază științifică serioasă. În cel mai bun caz, ce se spune pe tema LGBT, a glorioșilor homosexuali,

onaniștilor democrați, lesbienele progresiste, emancipate sau altfel sunt fantasmagorii și abstracții, fără nicio legătură cu realitatea. Până de curând, fantasmagorii sau abstracții, toate acestea erau numite nebunii.

Pe lângă o doză minimă de curaj, corectitudine civică și morală, și un minimum de cultură generală, fiecare are nevoie de anumite cunoștințe științifice, pentru a argumenta și demasca această ultimă demență ce ne vine din SUA, actualul Imperiu Mondial al Răului, care a înlocuit fosta Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste. Totuși, oricâte cunoștințe științifice am avea, ele nu vor fi suficiente pentru a demonstra dementului că e dement.

Se știe ce spune înțeleapta vorbă din bătrâni despre cel ce se pune cu nebunul: Cel ce se pune cu nebunul este mai nebun ca nebunul! Va fi necesar să ne gândim la acest aspect, întrucât demențialul feminism-homosexual, LGBT-ist sau oricum i-am spune este nu numai germen de distrugere a societății, ci și unul de posibil război civil, mai devreme sau mai târziu.

Fondul problemei este mai curând cultural, idolatro-religios. În fața bigoților, a oricărui gen de bigotism, argumentele nu au nicio valoare. Celor ce sunt capabili și dispuși să asculte, care dovedesc că înțeleg cele ce li se spun, le putem reaminti bazele omenești și religioase ale oricărei civilizații omenești. De la caz la caz, vom insista mai ales asupra bazei morale și religioase a popoarelor europene, între care strămoșii noștri, Dacii.

Nihilismul, absurditatea, demența wokismului, zero-culturii woke-yok-pok-deloc, cum începe să i se spună, stârnește deja reacții mai mult sau mai puțin violente în rândul celor normali. Problema constă în faptul că demenții se consideră și ei normali! Așa a fost totdeauna. În trecut, când demența generală nu atinsese proporțiile uluitoare de astăzi, LGBT-ismul nu îndrăznea să se afișeze public, homosexualii, transgenderii și ceilalți fiind nevoiți să se ascundă.

Libertatea de care se bucură li s-a urcat însă la cap, ei vor neapărat să înfieze copiii celor doritori și capabili să facă, să crească și să educe copii. Altă idee de același fel este dorința lor de a fonda familii. Problema este că nu sunt capabili să fondeze familii adevărate, adică familiile consacrate istoricește, care au făcut posibilă supraviețuirea societății omenești vreme de mii și mii de ani. Dorința bărbaților homosexuali de a rămâne gravizi este pe cât de ridicolă, pe atât de dementă. Dorința ridicolă a LGBT-iștilor de a face copii pocnind din degete va pune în lumină demența lor, ce nu poate fi ascunsă în dosul perdelei de fum a cuvintelor fără acoperire. Demența, în general, nu constă într-o disfuncționalitate a sistemului nervos. Sistemul nervos este victima, nu cauza demenței LGBT-iste. Cauza, adevărata origine a oricărei nevroze este un anumit dezechilibru endocrino-glandular, pe al cărui fond se ajunge la dezechilibru psiho-sexual, deviații sexuale, onanie etc. Paranoia, schizofrenia, bolile Parkinson, Alzheimer și orice alte boli nervoase încep ca simple nevroze, pe care medicina actuală nu le înțelege, nu le poate trata.

În societatea actuală, prin incompetența lor doctă, psihiatrii și psihiatria contribuie enorm la agravarea situației generale, ce și-a pierdut reperele de altădată. Responsabilitatea celor cu judecata întregă, a profesorilor, juriștilor, preoților, medicilor este considerabilă. Tuturor acestora și fiecăruia în parte, în cadrul familiei sale, la

locul de muncă, în mediul lui de toate zilele, îi revine sarcina de a înțelege și apăra limitele morale, juridice, religioase prin a căror respectare vom putea reveni la, sau poate regăsi, o ordine naturală și supranaturală

Referințe:

Cf. Debra Newman, „Conservative movement is closing its gender gap, but there is still work to be done – St. Louis Jewish Light : Commentaries”, com <https://stljewishlight.org/opinion/conservative-movement-is-closing-its-gender-gap-but-there-is-still-work-to-be-done/>

Cf. Jérémy Guedj, „Variations identitaires. Homosexualités juives dans la France de l’entre-deux-guerres”, (Variații identitare. Homosexualități iudaice în Franța interbelică. Archives Juives 2011/2 (V.44), p. 86 à 101. <https://www.cairn.info/revue-archives-juives>

La care, ulterior, s-a adăugat QIA+ querr, intersex, asexuali. Querr înseamnă tot homosexual, dar într-un sens familiar, uneori ofensant, pédé, putând însemna de-a curmezișul, oblic, de la dialectalul german querr.

Cf. <https://fr.timesofisrael.com/neuf-militants-juifs-lgbtq-a-connaître/>

Născută Schlain (20 iunie 1929), Edith Windsor a murit la 12 sept. 2017.

Cf. https://fr.wikipedia.org/wiki/Edith_Windsor

https://fr.wikipedia.org/wiki/Edith_Windsor

<https://www.tabletmag.com/sections/belief/articles/gay-synagogues-uncertain-future>

https://fr.wikipedia.org/wiki/David_Reimer

https://fr.wikipedia.org/wiki/Gayle_Rubin

Preluare: incorectpolitic.com

Despre autor

editor